

เจตจำนงเสรี : พระธรรมบางบทที่คัดลอกมาอ้างอิง ¹

ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการ (มิถุนายน 2564)

ในลักษณะคล้ายกันการกระทำทั้งหมดของมนุษย์ได้รับการคำนวณโดยพลังความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้า แต่การเลือกทำความดีหรือความชั่วร้ายเป็นของมนุษย์เองเท่านั้น ²

พระอับดุลบาสา

มีบางสิ่งที่ยืนอยู่กับเจตจำนงเสรีของมนุษย์ อย่างเช่น ความเป็นธรรม ความเสมอภาค การกดขี่ข่มเหง ความยุติธรรม กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นการกระทำที่ดีและการกระทำที่ชั่ว เป็นที่ประจักษ์และชัดเจนว่า กระทำเหล่านี้ขึ้นอยู่กับเจตจำนงของมนุษย์ แต่มีบางสิ่งที่มนุษย์ถูกบังคับและถูกผลักดันให้มีความเป็นไป อย่างเช่น การที่เราต้องนอน ต้องตาย ต้องเจ็บป่วย พลกำลังที่ถดถอยลง ได้รับบาดเจ็บและต้องประสบกับความทุกข์ยากเชิงอุปสรรคเหล่านี้มิได้เกิดขึ้นเพราะมนุษย์ต้องการให้เกิด เขาไม่ต้องรับผิดชอบต่อการเกิดขึ้นของสิ่งเหล่านี้แต่เพราะเขาถูกบังคับให้ให้ต้องทนทุกข์กับสิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านั้น เขามีอิสระในการเลือกทำความดีหรือความชั่วและพร้อมกันนั้นเขาก็ยอมรับพันธะที่เกิดขึ้นจากเจตจำนงของตนเอง

ตัวอย่างเช่น ถ้าเป็นความต้องการของเขา เขาอาจจะใช้เวลาสวดมนต์สรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า หรือถ้าไม่ เขาอาจจะใช้เวลานั้นคิดเกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ ก็ได้ เขาอาจเป็นแสงที่ถูกจุดขึ้นด้วยอัคคีแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า เป็นคนใจบุญสุนทานที่รักโลก หรือมีฉะนั้นเขาก็อาจเป็นคนที่ชิงชังมนุษย์ชาติและหมกมุ่นอยู่กับวัตถุทางโลก เขาอาจจะมีความเป็นธรรมหรือโหดร้าย การกระทำหรือพฤติกรรมเหล่านี้อยู่ภายใต้การควบคุมที่มาจากเจตจำนงของตัวมนุษย์เอง พันธะที่เป็นผลตามมาก็คือเขาต้องรับผิดชอบต่อการกระทำเหล่านั้น ³

พระอับดุลบาสา

ความหมายของเราคือ การเลือกความดีและความชั่วร้ายเป็นของมนุษย์ แต่ในทุกสภาพแวดล้อมมนุษย์ขึ้นกับความช่วยเหลือที่คำนวณชีวิตโดยการบริบาลของพระผู้เป็นเจ้า, อธิปไตยของพระผู้เป็นเจ้านั้นยิ่งใหญ่อย่างแท้จริง และ

¹ ที่มาของพระธรรม: <https://bahaiquotes.com/subject/free-will>

² *Some Answered Questions*: www.bahai.org/r/139812793

³ จากพระธรรมของพระอับดุลบาสาในหนังสือ *ตอบคำถามบางข้อ Some Answered Questions*: www.bahai.org/r/550346255

ทุกคนเป็นเชลยในเงื้อมมือแห่งอำนาจของพระองค์ คนรับใช้ไม่สามารถทำสิ่งใดตามเจตจำนงของตนเองโดยลำพัง พระผู้เป็นเจ้าทรงมหิทธานุภาพ และทรงอำนาจสูงสุด และทรงประทานความช่วยเหลือของพระองค์ให้แก่สรรพสิ่งทั้งปวง ⁴

พระอับดุลบาสา

น่าเสียดายที่ไม่มีใครสามารถยึดเย็ดคุณธรรมความดีของตนแก่คนอื่นได้นั้นเป็นเพราะมีปัจจัยทางเจตจำนงเสรีมาเกี่ยวข้อง ที่เราทุกคนเชื่อคือ..... แม้แต่องค์พระผู้ทรงแสดงคุณธรรมของพระผู้เป็นเจ้าให้ปรากฏ เท่าที่พระองค์ทรงบำเพ็ญคือ..... ทรงเสนอความจริงแก่มนุษยชาติ หากประชากรในโลกปัจจุบันยังคงหมกมุ่นทางวัตถุอย่างหน้ามืดตามัว พวกเขาก็จะต้องรับผลที่เกิดในสภาพที่แย่มากกว่าอันเนื่องมาจากพฤติกรรมที่ทำติดต่อกันมาอย่างยืดยาวนาน หน้าที่ของเราในฐานะที่เป็นบ่าวไฮคือ สร้างความรักและความสามัคคีในกลุ่มของเราที่คนทั่วไปเห็นเป็นตัวอย่างแล้วเกิดความสนใจในศาสนา เรายังต้องแนะนำศาสนาเท่าที่เราสามารถทำได้ต่อทุกคนและช่วยเสริมสร้างความมั่นคงแข็งแรงให้แก่การบริหารชุมชนบ่าวไฮ ที่ยิ่งไปกว่านั้นคือ เราไม่สามารถหลีกเลี่ยงเบี่ยงบ่ายความทนทุกข์ทรมานที่ดูจากสภาพการณ์อันเลวร้าย ณ ปัจจุบันแล้วดูเหมือนยังจะคงมีอยู่ต่อไปในโลก ⁵

โชกี เอฟเฟนดี

การลงมือกระทำตามเจตจำนงเสรี คือการที่คน ๆ หนึ่งเห็นพ้องกับการดำเนินชีวิตตามจุดมุ่งหมายทางธรรม หรือมิฉะนั้น ก็คือ เลือกรับความชั่วเป็นนิตยัตว์ด้วยการใช้ชีวิตในสถานะต่ำกว่าระดับสถานะอันสูงส่งที่สุดของเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้มีคำถามคือ " จะยกคุณความดีจากการปฏิบัติกรรมดีนั้นให้พระผู้เป็นเจ้า หรือจะโทษพระผู้เป็นเจ้าสำหรับความชั่วที่เกิดขึ้น หรือยกให้เป็นคุณหรือโทษต่อตัวผู้ทำเอง ?" ⁶ เกี่ยวกับเรื่องนี้อาจจะสรุปได้ว่า : "คุณความดีทั้งหมดเป็นของพระผู้เป็นเจ้า ส่วนความชั่วทุกประการมาจากตัวของพวกเราเอง " ^{7 8}

สภายุติธรรมแห่งสากล

ความเป็นอยู่ทางกายภาพของคนบนโลกนี้เป็นช่วงที่เจตจำนงเสรีถูกใช้ในด้านการทดสอบทางศีลธรรม ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมวิญญูญาณของเขาไปสู่

⁴ *Some Answered Questions*: www.bahai.org/r/266082217

⁵ October 13, 1947 letter written on behalf of Shoghi Effendi to an individual believer.

⁶ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*: www.bahai.org/r/919240596

⁷ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*: www.bahai.org/r/919240596

⁸ 14 March 1985 letter to an individual: www.bahai.org/r/337082800.

ภพต่าง ๆ ของพระผู้เป็นเจ้า เราต้องยินดีรับความเจ็บไข้ได้ป่วย ความยากลำบากเพื่อใช้เป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาตัวตนของเราที่จะอยู่ยงคงกระพันต่อไปชั่วนิรันดร์⁹

สภายติธรรมแห่งสากล

ข้อได้เปรียบที่ทำให้เราเห็นภาพรวมและเป็นฐานความเชื่อและการกระทำมาจากการยอมรับพระบรมเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าและการน้อมรับพระประสงค์ของพระองค์ที่ทางเผยเคว้งโดยพระบาฮาอุลลาห์ ซึ่งทรงเป็นพระผู้ทรงแสดงคุณธรรมของพระผู้เป็นเจ้าให้ปรากฏในยุคที่อยู่ในคำสัญญา การยอมรับนับถือพระศาสดาที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าประจำศาสนศรัทธาและการยอมรับปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ถือเป็นหน้าที่สำคัญที่แบ่งแยกมิได้ของดวงวิญญาณแต่ละดวงที่ถูกสร้างขึ้น เราทำหน้าที่ทั้งสองประการนี้ด้วยเจตจำนงเสรี นับเป็นการกระทำที่ถือว่าการแสดงออกซึ่งเจตจำนงอิสระในระดับสูงสุดเท่าที่ทุกคนได้รับจากพระผู้ทรงสร้างผู้ทรงรักทุกสรรพสิ่ง¹⁰

สภายติธรรมแห่งสากล

มีปัจเจกบุคคลจำนวนมากมายที่แบ่งปันแนวคิดของศาสนาและได้รับแรงบันดาลใจจากคำสอน แต่ในเวลาเดียวกันนั้นก็ยังไม่เห็นด้วยกับคำสอนในบางลักษณะ ในขณะที่บรรดาผู้ที่เข้าร่วมชุมนุมหาไฮ้อย่างเต็มตัวต่างยอมรับทั้งหมดด้วยเจตจำนงอันเสรีของพวกเขาเอง พวกเขาปฏิบัติตามคำสอนทุกข้อ พวกเขาต่างเข้าใจดีว่ามีถ้ามีข้อสงสัยหรือความไม่ลงรอยกันเกิดขึ้นในขบวนการแปลคำสอนออกมาเป็นการปฏิบัติแล้ว พระธรรมที่มีอำนาจชัดเจนเปิดเผยไว้ว่า ให้สภายติธรรมแห่งสากลเป็นผู้มีอำนาจตัดสินชี้ขาด¹¹

สภายติธรรมแห่งสากล

ในการสนทนาอย่างมีความหมายระหว่างพระผู้เป็นเจ้าและมนุษย์ ทั้งสองฝ่ายจำเป็นต้องมีอิสระในการเลือก และมนุษย์ต้องใช้เจตจำนงเสรีในการหาตัวเลือกมาตอบพระผู้ทรงสร้างเขา¹²

อดิบ ทาเฮาซาเด

⁹ 16 July 1960 letter to an individual believer.

¹⁰ จดหมายจากสภายติธรรมแห่งสากล ฉบับลงวันที่ 29 ธันวาคม 1988 (พ.ศ.2531) หัวข้อสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล *Individual Rights and Freedoms*, www.bahai.org/r/021823256

¹¹ สารจากสภายติธรรมแห่งสากล ฉบับลงวันที่ 10 ธันวาคม 1992 (พ.ศ.2535) หัวข้อเกี่ยวกับการศึกษาประมวลพระธรรม

¹² อดิบ ทาเฮาซาเด หนังสือชื่อ พระปฏิญญาของพระบาฮาอุลลาห์ *The Covenant of Bahá'u'lláh*, หน้า 1

ด้วยเพราะมนุษย์มีคุณลักษณะทางจิตวิญญาณ มนุษย์จึงได้รับการประสิทธิ
ประสาทให้มีเจตจำนงเสรีเป็นพิเศษจากพระเจ้าผู้ทรงสร้าง นอกจากมนุษย์แล้ว
สิ่งสร้างสรรค์ที่เหลือไม่ได้รับสมรรถนะด้านนี้¹³

อดิบ ทาเฮาซาเด

ที่กล่าวต่อไปนี้เป็นทางแก้ปัญหาที่ให้ผลอย่างแท้จริง คือคนร่ำรวยควรจะ
เมตตาคนจน แต่เป็นความเมตตาที่มาจากเจตจำนงเสรี มิใช่ด้วยพลังที่
ผลักดันให้มีกรุณา ถ้ามีการบีบบังคับก็จะไร้ประโยชน์ ความเอื้อเฟื้อนี้ควรมา
จากจิตที่เป็นกุศล มิใช่ด้วยการใช้กำลัง ทั้งนี้ให้เป็นไปเกณฑ์ที่กำหนดให้ทุก
คนตระหนักในหน้าที่ตนเอง ตัวอย่างเช่น คนร่ำรวยมีรายได้มากกว่าส่วนคน
ยากจนมีรายได้น้อย กล่าวอย่างชัดเจนแน่นอนดังนี้คือ คนร่ำรวยในที่นี้ต้อง
ได้รับการยกเว้นภาษี เพราะจะไม่ยุติธรรมถ้าคนยากจนจ่ายภาษีหนึ่งในสิบ
ของรายได้และคนร่ำรวยก็จ่ายภาษีหนึ่งในสิบของรายได้ หากเป็นเช่นนี้แล้ว
ควรตรากฎหมายยกเว้นภาษีแก่คนยากจนที่มีอาหารเพียงแค่อินทรีย์ที่
จำเป็นต้องใช้บริโภคดำรงชีพ แต่สำหรับคนรวยที่มีหนึ่งหมื่นกิโลกรัม ให้
ชำระหนึ่งในสิบหรือสองในสิบส่วนของผลผลิต การชำระเป็นผลผลิตอัตรานี้
ไม่ก่อให้เกิดความยากลำบากแก่เขา ตัวอย่างเช่น ถ้าเขาชำระผลผลิตจำนวน
สองพันกิโลกรัม เขาก็ยังมีเหลืออีกแปดพันกิโลกรัม ถ้าบุคคลหนึ่งมีห้าหมื่น
กิโลกรัมถึงแม้เขาจะชำระแล้วหนึ่งหมื่นกิโลกรัมเขาก็ยังมีเหลืออีกสี่หมื่น
กิโลกรัม จึงควรออกกฎหมายในลักษณะเช่นนี้ ต้องล้มเลิกระบบกฎหมาย
เกี่ยวกับค่าจ้างและรายได้ที่ใช้กันอยู่ ณ ปัจจุบัน ถ้า ณ วันนี้เจ้าของโรงงาน
เพิ่มค่าแรงแก่ลูกจ้าง หลังหนึ่งเดือนหรือหนึ่งปีผ่านไป พวกเขาจะร้องขอ
ขึ้นค่าแรงอีกและพากันนัดหยุดงานเพื่อขอเพิ่มมากยิ่งขึ้น ๆ ไปอีก แล้วเรื่อง
นี้ก็จะมีวันจบ¹⁴

พระอับดุลบาฮา

การพัฒนาทางจิตวิญญาณมิได้มีลักษณะควบคุม แม้จิตวิญญาณมุ่งมาด
ปรารถนาในธรรม แต่การได้มาซึ่งคุณลักษณะทางธรรมนั้นต้องใช้ความ
พยายาม มนุษย์ได้รับเจตจำนงเสรีมาใช้ในขอบเขตดังกล่าว เปรียบเสมือน
นกที่ต้องได้ปีกทั้งสองข้างมาใช้บินต้านแรงโน้มถ่วงของโลก ถ้านกทำไม่ได้
นกตัวนั้นก็จะถูกดึงดูดลงมาในทันทีด้วยดึงดูดจากแรงโน้มถ่วงนี้¹⁵

อดิบ ทาเฮาซาเด

¹³ อดิบ ทาเฮาซาเด หนังสือชื่อ พระบัญญัติของพระบาฮาอุลลาห์ *The Covenant of Bahá'u'lláh*
หน้า 1

¹⁴ *Star of the West*, Volume 7, Issue 9, 20 August 1916

¹⁵ อดิบ ทาเฮาซาเด หนังสือชื่อ พระธรรมวิโรจน์ของพระบาฮาอุลลาห์ *The Revelation of Bahá'u'lláh*
เล่มที่ 3 หน้า 78

ด้วยพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงมีความยุติธรรม พระองค์จึงทรงพระราชทานโอกาสแก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างสรรคขึ้นมา ให้ทำหน้าที่อย่างปราศจากการแทรกแซงจากพระองค์ พวกเขาจึงมีเจตจำนงเสรีที่จะทำอย่างที่เขาปรารถนา แนนอนพระองค์ทรงตระหนักดีว่าแต่ละคนจะปฏิบัติตามที่กำหนดที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงวางไว้ในพระปฏิญญา แต่พระองค์ก็ทรงปล่อยให้บุคคลมีอิสระในการมีส่วนร่วมตามบทบาทของตนเองโดยที่พระองค์จะยังไม่ทรงตัดสินก่อนที่พวกเขาจะทำผิด เหมือนกับความสัมพันธ์ระหว่างครูกับลูกศิษย์ตรงที่ในช่วงการเรียนการสอน ตามปกติครูจะประเมินความสามารถและศักยภาพของลูกศิษย์แต่ละคน สมมติว่าครูพบว่าหนึ่งในบรรดาลูกศิษย์ของเขาไม่สนใจการเรียนและละเลยหน้าที่ที่เรียน ครูก็อาจมั่นใจได้ว่านักเรียนคนนี้จะสอบตก แต่การรู้ความล้มเหลวก่อนเป็นการล่วงหน้ามิได้ทำให้ครูมีสิทธิเข้าไปแทรกแซงเพื่อป้องกันสิ่งที่เกิดขึ้นกับนักเรียนคนนั้น เพราะการเข้าสอบเป็นสิทธิของนักเรียนและไม่มีใครมีสิทธิกีดกันเขาออกจากสิทธิพิเศษนั้น¹⁶

อดิบ ทาเฮาซาเด

ในแต่ละยุคของศาสนา มีคนจำนวนมากที่เจตจำนงเสรีนำทางพวกเขาสู่วิถีแห่งสังฆธรรมในขณะเดียวกันกับที่คนส่วนใหญ่ปฏิเสธเสียงเรียกจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและใช้ชีวิตตามค่านิยมที่มาจากตัวของพวกเขาเอง¹⁷

อดิบ ทาเฮาซาเด

มนุษย์มีเจตจำนงเสรี ถ้าเขาเลือกที่จะเพิกเฉยต่ออบทบัญญัติแห่งพระปฏิญญาและดกหลุมรักกับทางโลก หลงใหลสิ่งที่เป็นอนิจจังและลุ่มหลงกับวัตถุนิยมแล้ว เขาก็จะกลายเป็นทาสของโลกทางวัตถุ และวิญญาณของเขาจะไม่ได้รับพลังอำนาจแห่งศรัทธาความเชื่อ เขากลายเป็นคนตกทุกข์ได้ยากในทางตรงกันข้าม เมื่อแต่ละคนปรารถนาพระธรรม เขาจะหันไปหาพระผู้ทรงแสดงคุณธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าให้ปรากฏ เมื่อเขามีได้มุ่งให้ความสนใจไปที่โลกมนุษย์ จิตวิญญาณของเขาจะฉายด้วยแสงรัศมีของดวงตะวันแห่งสังฆและได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่จิตวิญญาณนั้นถูกสร้างขึ้น¹⁸

อดิบ ทาเฮาซาเด

ในขณะที่เหล่าพระผู้ทรงแสดงคุณธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าให้ปรากฏทรงส่องประกายรังสีแห่งพระธรรมวิวรรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้ทรงแสดงธรรมเหล่านั้นทรงสามารถเผยพระองค์ได้สองทาง ทางแรกคือ ทรงให้มนุษย์เห็นพระสิริของ

¹⁶ อดิบ ทาเฮาซาเด หนังสือชื่อ บุตรแห่งพันธสัญญา *The Child of the Covenant* หน้า 258

¹⁷ อดิบ ทาเฮาซาเด หนังสือชื่อ พระธรรมวิวรรณ์ของพระบาฮาอุลลาห์ เล่มที่ 3 หน้า 3

¹⁸ อดิบ ทาเฮาซาเด จากหนังสือ พระปฏิญญาของพระบาฮาอุลลาห์ *The Covenant of Bahá'u'lláh* หน้า 8-9

พระองค์ด้วยตาเปล่า ถ้าพระผู้แสดงธรรมทรงเผยพระองค์ด้วยวิธีนี้ มนุษย์ทั้งหลายก็จะเป็นประจักษ์พยานในฤทธานุภาพอันน่าเกรงขามของพระองค์ จะศิโรราบต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และจะตั้งจิตอุทิศถวายชีวิตทั้งหมดแด่พระผู้ทรงเป็นผู้สำเร็จพระราชศาสนกิจของพระผู้เป็นเจ้าบนโลกนี้ ถ้าเป็นไปตามนี้ ประชาชนก็จะกลายเป็นหุ่นเชิดของพระผู้เป็นเจ้า เป็นหุ่นที่สูญเสียเจตจำนงเสรี ทุกคนจะเจริญรอยตามหนทางแห่งสัจธรรมอย่างไม่ต้องเลือก แต่ยอมรับเพราะจำนนต่ออำนาจอันต้านทานมิได้ของพระผู้ทรงแสดงคุณธรรมของพระผู้เป็นเจ้าให้ปรากฏด้วยแสนยานุภาพแห่งพระบัญชาจากพระผู้เป็นเจ้า ทั้งหมดจะเชื่อฟังคำสอนของพระองค์และจะใช้ชีวิตอยู่ในทำนองคลองธรรม ไม่มีใครต้องเลือกทำสิ่งที่แตกต่างไปจากคนอื่น แล้วพระปฎิญาณของพระผู้เป็นเจ้าก็จะหมดความหมายเพราะถ้าไม่ต้องมีเจตจำนงเสรีแล้วมนุษย์จะปฏิบัติตามกฎแห่งพระปฎิญาณได้อย่างไร? ถ้าพระผู้ทรงแสดงคุณธรรมของพระผู้เป็นเจ้าปรากฏองค์ให้เห็นชัดเจนอย่างที่กล่าวมานี้ พร้อมทั้งเปิดเผยคุณธรรมอันสูงส่งต่อมนุษยชาติทั้งหมดแล้ว ประชาชนทั้งหมดก็จะไร้ซึ่งพลังความคิดริเริ่ม กลายเป็นสิ่งสร้างสรรค์ที่อยู่ภายใต้การควบคุมจากอาณาจักรเบื้องบนที่สูงกว่า ทำให้ไม่สามารถนำหลักความเที่ยงธรรม การให้รางวัลและการลงโทษมาใช้ในสังคม จึงมีอีกทางเดียวที่พระผู้ทรงแสดงคุณธรรมของพระผู้เป็นเจ้าให้ปรากฏ จะแสดงพระองค์โดยที่ยังธำรงไว้ซึ่งเจตจำนงเสรีของมนุษย์ นั่นก็คือการซ่อนเร้นพลังอำนาจจากสวรรค์ที่มีคุณลักษณะแห่งมนุษย์เป็นม่านที่คลุมปกปิดไว้ แม้ว่าพระผู้ทรงแสดงคุณธรรมของพระผู้เป็นเจ้าให้ปรากฏจะมีคุณลักษณะทางสวรรค์ แต่ตามที่พระบาฮาอูลลาห์ตรัสไว้คือ เป็นกฎที่ห้ามมิให้พระผู้ทรงแสดงคุณธรรมของพระผู้เป็นเจ้าให้ปรากฏเปิดเผยตนเองทุกอย่างต่อมนุษย์ ตัวอย่างเช่น เราต่างประหลาดใจที่พบว่า พระบาฮาอูลลาห์ ซึ่งทรงเป็นพระผู้ทรงแสดงคุณธรรมของพระผู้เป็นเจ้าให้ปรากฏ พระผู้ทรงเป็นพระผู้ทรงสูงส่งที่สุด ผู้ทรงครองอำนาจเหนือโลกทั้งโลกไว้ในพระหัตถ์ ได้ทรงยืนยันไว้ในพระธรรมจารึกว่า พระองค์ทรงสามารถชนะใจศัตรูด้วยคำที่พระองค์ตรัสเพียงคำเดียว แต่พระองค์ก็มีได้ทรงใช้พลังอำนาจที่ได้รับจากพระผู้เป็นเจ้ามากำราบศัตรูให้อยู่หมัด ด้วยประการฉะนี้คนทั่วไปจึงเห็นพระองค์เป็นคนธรรมดาที่ปราศจากซึ่งฤทธิ์อำนาจเหนือมนุษย์ แต่มีบางคนที่มีจักษุเห็นธรรม พวกเขาสะดุดใจที่เห็นแสงอันสุกสว่างของพระองค์และตระหนักในสถานะของพระองค์ ในขณะที่คนส่วนใหญ่ไม่สามารถค้นพบแก่นสาระอันทรงคุณธรรมที่สถิตอยู่ภายในพระองค์ ด้วยเหตุนี้เองที่ประชาชนจึงสามารถรับหรือปฏิเสธข่าวสารของพระผู้เป็นเจ้าด้วยการใช้เจตจำนงเสรีกำหนดการตัดสินใจว่า เขาจะเลือกใช้ชีวิตตามคำสอนของพระองค์หรืออีกทางหนึ่งคือ ไม่เชื่อฟังพระองค์¹⁹

อดิบ ทาเฮาซาเด

¹⁹ อดิบ ทาเฮาซาเด หนังสือชื่อ บุตรแห่งพันธสัญญา *The Child of the Covenant* หน้า 17